

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Pavlem Riedlbauchem ve věci žalobce: **Ing. J. K.** nar. [redacted] bytem [redacted] zastoupený Mgr. Petrem Hubínkem, advokátem se sídlem v Plzni, Veverkova 1, proti žalovanému: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s.**, IČ: 60192852, se sídlem Praha 2, Bělehradská 128/222, 120 21, zastoupenému JUDr. Luďkem Chvostou, advokátem se sídlem Praha 1, Na Příkopě 14, 110 00, o určení právního vztahu,

t a k t o :

- I. **Žaloba**, jíž se žalobce domáhal určení, že právní poměr mezi žalobcem a žalovaným, který byl založen smlouvou o stavebním spoření č. [redacted] ze dne [redacted] nadále trvá, **se zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou zdejšímu soudu dne 27.8.2015 domáhal určení, že právní poměr mezi žalobcem a žalovaným, který byl založen smlouvou o stavebním spoření č. [redacted] ze dne [redacted] nadále trvá. Žalobce uvedl, že dne 27.12.2000 doručil obchodnímu zástupci žalovaného návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření, dne 17.1.2001 žalovaný zaslal žalobci oznámení o přijetí návrhu na uzavření smlouvy o stavebním spoření. Smlouva o stavebním spoření č. [redacted] byla uzavřena ke dni [redacted]

Nedílnou součástí smlouvy se staly Všeobecné obchodní podmínky (dále jen „VOP“), které žalobce obdržel od žalovaného před podpisem návrhu smlouvy. Na základě smlouvy o stavebním spoření žalovaný zřídil žalobci osobní účet č. [REDACTED]. Smlouva byla uzavřena na cílovou částku [REDACTED]- Kč, v průběhu roku 2006 došlo na účtu žalobce k tzv. přespoření cílové částky. Žalobce byl o této skutečnosti informován žalovaným dopisem ze dne 20.7.2006, součástí tohoto dopisu byla citace smluvního ujednání, podle kterého „přespořeno částku zaokrouhlenou na celé tisíce Kč nahoru stavební spořitelna považuje automaticky za novou cílovou částku“. Přílohou dopisu bylo Přijetí návrhu na změnu smlouvy o stavebním spoření ze dne 11.7.2006, ze kterého vyplývá, že žalovaný přijal žalobcův návrh na zvýšení cílové částky, která nově činí [REDACTED]- Kč. Jelikož žalobce neučinil vůči žalovanému návrh na zvýšení cílové částky, nemohlo mít Přijetí návrhu na změnu smlouvy o stavebním spoření žádné právní účinky. Žalovaný však nadále evidoval u žalobce cílovou částku [REDACTED]- Kč. V letech 2010 a 2011 byla na účtu žalobce cílová částka opět přespořena a žalobce přespořeno částku považoval za novou cílovou částku, o zvýšení cílové částky nebyl žalobce nikdy žádným způsobem informován. Žalovaný pokaždé zúčtoval k tíži účtu žalobce úhradu za navýšení cílové částky. V roce 2012 došlo na účtu žalobce opět k přespoření cílové částky, tentokrát však o [REDACTED] Kč. Počátkem měsíce března 2013 žalobce obdržel od žalovaného dopis s pozváním ke schůzce, následovala e-mailová komunikace, ze které vyplynulo, že žalovaný sice zaslal žalobci upozornění na možnost „automatického ukončení“ Smlouvy o stavebním spoření (žalobci nebylo doručeno), posléze však žalovaný korigoval informace tak, že před případným krokem směřujícím k ukončení Smlouvy o stavebním spoření bude žalobce informován písemně. V roce 2014 byla na účet žalobce vložena částka [REDACTED] Kč. K poslednímu dni roku 2014 žalovaný zúčtoval k tíži účtu žalobce úhradu za navýšení cílové částky a v základních parametrech účtu žalobce změnil cílovou částku z [REDACTED]- Kč na [REDACTED]- Kč. Dne 15.5.2015 zaslal žalovaný žalobci oznámení o ukončení smlouvy o stavebním spoření, neboť došlo k dosažení účelu smlouvy s tím, že žalovaný má povinnost vyplatit žalobci zůstatek účtu stavebního spoření. Žalobce reagoval dopisem, ve kterém prohlásil, že s ukončením smlouvy nesouhlasí a trvá na tom, aby tato smlouva byla ze strany žalovaného nadále plněna. Žalovaný odpověděl dopisem ze dne 2.6.2015, ve kterém prezentoval dle žalobce účelový výklad ustanovení čl. 9 odst. 7 VOP. Žalobce dopisem ze dne 2.7.2015 opětovně sdělil žalovanému svůj nesouhlas s ukončením smlouvy a vyzval žalovaného, aby nadále spravoval jeho účet a vyvaroval se jakékoliv dispozice s peněžními prostředky na tomto účtu. Žalovaný dne 26.6.2015 zúčtoval na vrub účtu žalobce úhradu za platbu poštovní poukázkou ve výši [REDACTED] Kč, dnem 1.7.2015 byla datována výzva České pošty k vyzvednutí vyšší částky. Dne 15.7.2015 byla žalobci doručena reakce žalovaného ze dne 14.7.2015, ve které konstatuje, že bylo jeho právem uzavřít účet žalobce a nepřijímat na něj jakékoliv další vklady. Žalovaný se po 26.6.2015 pokusil žalobci vyplatit zůstatek jeho osobního účtu a zcela ignoroval výzvu žalobce, aby se dispozice s peněžními prostředky vyvaroval. Žalobce vysvětlil svůj naléhavý právní zájem na určení, zda stále trvá právní poměr mezi účastníky řízení, který byl založen smlouvou o stavebním spoření, neboť je přesvědčen, že jsou ohrožena jeho práva ze stavebního spoření, a to jak práva bezprostředně vyplývající ze smlouvy o stavebním spoření, tak i práva na státní podporu.

Žalovaný ve svém vyjádření soudu doručeném dne 2.10.2015 učinil nesporným, že mezi účastníky řízení došlo dne [REDACTED] k uzavření Smlouvy o stavebním spoření č.

██████████ jejíž nedílnou součástí byly VOP žalovaného. Dopisem ze dne 15.5.2015 žalovaný žalobci oznámil, že došlo k naspoření cílové částky ve smyslu čl. 1 odst. 1 a 2 VOP, že přespoření cílové částky podle čl. 9 odst. 7 není přípustné a že žalovaný dále nesouhlasí s dalším navýšením cílové částky a že žádný úvěr již nemůže být na základě této smlouvy o stavebním spoření poskytnut, neboť cílová částka již byla naspořena a tím došlo k dosažení účelu smlouvy a dále že žalovaný má povinnost žalobci vyplatit zůstatek účtu stavebního spoření. Žalobce se odvolává na čl. 9 odst. 7 VOP, resp. část jedné jeho věty, podle které dle žalobce by bylo možné věčně navyšovat sjednanou cílovou částku, v důsledku čehož by smlouva měla i přes naspoření cílové částky a nesouhlas žalovaného s jejím dalším navyšováním údajně trvat i nadále. Podle žalovaného žalobci neschválí naléhavý právní zájem na požadovaném určení, žalobce se má určitého plnění domáhat žalobou. Dále žalovaný uvedl, že k ukončení smluvního vztahu došlo podle § 603 Občanského zákoníku, tj. uplynutím doby. Dočasnost vztahu mezi žalobcem a žalovaným ze smlouvy plyne z jeho samotné podstaty a účelu, v čl. 1 odst. 1 a 2 VOP je smlouva uzavřena „na určitou cílovou částku“. Ze VOP vyplývá, že navýšení cílové částky je podmíněno akceptací žalovaného a že přespořování cílové částky není přípustné, není přípustné, aby účastník jednostranně překračoval sjednaný rámec smlouvy o stavebním spoření vymezený její cílovou částkou - pokud by chtěl spořit více, než bylo původně sjednáno, musí o to žalovaného písemně požádat. Prostřednictvím čl. 9 odst. 7 VOP dává žalobce svůj souhlas s tím, aby žalovaný určitým způsobem postupoval, pokud to žalovaný uzná za vhodné. Smyslem tohoto ustanovení je především zjednodušení administrace částek. Žalovaný poukázal, že na podobném principu jsou založena i ustanovení o tzv. zakázaném debetu účtu ve standardní bankovní dokumentaci používané na českém trhu, kde také není překročení debetního limitu přípustné, nicméně strany si zpravidla sjednávají smluvní režim pro případ, kdy k takovému přečerpaní dojde. Povaze článku 9 odst. 7 VOP odpovídá i oprávnění žalovaného smlouvu vypovědět v případě, že by účastník s navýšením cílové částky a odpovídající úhradou poplatku nesouhlasil. Jakékoliv spoření nad rámec sjednané cílové částky a jakékoliv její zvyšování se z povahy věci může dít jen se souhlasem žalovaného. Souhlas žalovaného s předchozími zvýšeními cílové částky a umožněním dalšího spoření nezakládají nárok ani žádné jiné oprávnění žalobce na budoucí souhlas žalovaného. Žalobcův výklad VOP je třeba posoudit jako zjevné zneužití práva, neboť žalovaný by byl nucen přijímat vklady v jakékoli výši, bez jakékoli vazby na sjednaný účel nebo dohodnutou dobu trvání smlouvy a bez možnosti takovému jednání účastníků jakkoliv zabránit.

V replice žalobce soudu doručené dne 28.2.2016 žalobce uvedl, že VOP jako nedílná součást smlouvy o stavebním spoření jsou značně nedokonalé, neupravují možnost vypovědi smlouvy žalovaným v případě přespoření cílové částky a fakticky tak činí případné ukončení smlouvy po přespoření cílové částky závislým na vůli žalobce. Poukázal na rozdíl v dícei VOP z roku 1995 a VOP z roku 2013, kdy ve VOP z roku 2013 je již vyjádřeno výslovně, že nastane-li přespoření cílové částky, je žalovaný oprávněn vypovědět smlouvu o stavebním spoření. Zdůraznil, že k přespoření cílové částky došlo opakovaně, příkladmo dne 2.7.2014 byla na účet žalobce vložena částka ██████████ Kč, žalovaný na tuto skutečnost nijak nereagoval, až ke dni 31.12.2014 zúčtoval k tíži účtu žalobce úhradu za navýšení cílové částky a v základních parametrech účtu žalobce změnil cílovou částku z ██████████ Kč na ██████████ Kč, čímž de facto vzal na vědomí i předchozí přespoření cílové částky. Žalovaný po žádném z přespoření cílové částky neprojevil ani souhlas, ani nesouhlas s tímto

přespořením a teprve dne 31.12.2014 dal zúčtováním úhrady za navýšení cílové částky k tíži účtu žalobce zřetelně najevo, že přespořenou částku považuje za novou cílovou částku. Dne 31.12.2014 žalovaný konkludentně akceptoval navýšení cílové částky, o více než pět měsíců později (dne 15.5.2015) oznámil žalobci, že „došlo k dosažení účelu“ smlouvy.

Při jednání konaném dne 1.3.2016 soud konstatoval, že u zdejšího soudu je vedeno řízení o žalobě po právní stránce shodné v argumentaci, kdy rozsudkem ze dne 14.12.2015, sp.zn. 25 C 137/2015, žaloba jiných žalobců byla zamítnuta s odůvodněním, že není dán naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Rozsudek byl napaden odvoláním. Co se týče právní stránky, jedná se o obdobnou záležitost, proto soud rozhodl, že vyčká rozhodnutí odvolacího soudu v této věci, neboť podobné věci mají být posuzovány shodným způsobem (předvídatelnost soudního rozhodnutí). Žalovaný při jednání doplnil, že se v daném případě nejedná o předčasné ukončení smlouvy, kdy obvyklou dobou spoření je doba 5 let, u žalobce se jednalo o překročení doby s tím, že žalobce spořil [REDAKCE] let, přičemž cílová částka původně stanovená [REDAKCE] Kč v době ukončení smlouvy činila cca [REDAKCE] Kč, aniž by bylo ze strany žalobce výslovně žádáno o její navýšení.

Nespornou mezi účastníky byla skutečnost, že dne [REDAKCE] byla mezi účastníky uzavřena smlouva o stavebním spoření č. [REDAKCE], nedílnou součástí smlouvy byly VOP žalované, dne 15.5.2015 žalovaný žalobci oznámil, že došlo k dosažení účelu smlouvy a oznámil ukončení smlouvy o stavebním spoření. Důvodem ukončení smlouvy bylo naspoření cílové částky. Dále bylo mezi účastníky nesporné, že žalobce trval na pokračování smlouvy a tuto skutečnost žalovanému oznámil.

Podle § 80 o.s.ř. určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Soud se nejprve zabýval vyřešením otázky, zda je dán naléhavý právní zájem na určení, zda právní poměr mezi účastníky trvá. Soud vyzval žalobce, aby konkretizoval svůj naléhavý právní zájem na určení, zda právní vztah trvá, dne 20.6.2016 žalobce ve svém vyjádření upřesnil, že určení právního vztahu má eliminovat stav ohrožení veškerých jeho práv ze stavebního spoření, tedy nejen práv bezprostředně vyplývajících ze smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE], uzavřené mezi žalobcem a žalovaným dne [REDAKCE] ale i práva na státní podporu dle zákona č. 96/1993 Sb. Pokud žalovaný považuje smlouvu za ukončenou a stavební spoření žalobce za zaniklé, je řádné plnění povinností žalovaným velmi vážně ohroženo. Rozhodnutím soudu má být postaveno najisto, že právní poměr založený smlouvou stále trvá, a tím má být zabráněno hrozícímu zkrácení žalobcových práv.

Soud se přiklonil k závěru, že žalobce má naléhavý právní zájem na požadovaném určení, zda právní vztah založený smlouvou o stavebním spoření mezi žalobcem a žalovaným nadále trvá, neboť otázka státní podpory není primárně věcí žalovaného, když je to stát, kdo ji vyplácí. Po žalovaném se tak nelze domáhat připsání státní podpory, maximálně jen náhrady škody, spočívající v porušení povinnosti žalovaného vést dále účet a jménem účastníka podporu po státu žádat. Podle § 11 odst. 1 zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., na připsání roční zálohy státní podpory na účet má nárok účastník, pokud jím je fyzická osoba, podle skutečně uspořené částky v příslušném kalendářním roce. Podle § 11 odst. 2, nárok na vyplacení zálohy státní podpory uplatňuje souhrnně za všechny účastníky stavební spořitelna písemnou žádostí u ministerstva, a to vždy po uplynutí kalendářního roku. Stavební spořitelna připíše poukázané zálohy státní podpory na účty účastníků nejpozději do jednoho měsíce od obdržení zálohy od

ministerstva. Úroky ze zálohy státní podpory náleží účastníkovi ode dne následujícího po dni, kdy stavební spořitelna obdrží zálohu od ministerstva. Podle § 12 odst. 1 do doby vyplacení účastníkovi jsou připsané zálohy státní podpory na účet účastníka pouze evidovány. Podle § 12 odst. 2 zálohy státní podpory, připsané na účet účastníka do konce doby spoření, vyplatí stavební spořitelna účastníkovi: a) pokud účastník po dobu 6 let ode dne uzavření smlouvy nenakládal s uspořenou částkou, nebo b) pokud účastník v období do 6 let ode dne uzavření smlouvy uzavřel smlouvu o úvěru ze stavebního spoření a použije uspořenou částku, peněžní prostředky z tohoto úvěru a tyto zálohy státní podpory na bytové potřeby. Podle § 12 odst. 3 v ostatních případech nemá účastník nárok na výplatu záloh státní podpory a stavební spořitelna je povinna zálohy státní podpory, evidované na účtu účastníka, vrátit ministerstvu, a to do 2 měsíců ode dne, kdy zjistí, že účastník ztratil na výplatu záloh státní podpory nárok. Podle § 12 odst. 4 nárok na výplatu státní podpory má účastník při splnění podmínek tohoto zákona jen za dobu spoření. Podle § 13 odst. 1 stavební spořitelna kontroluje, zda účastníkovi trvá právo na státní podporu evidovanou na jeho účtu. Pokud toto právo z důvodů nesplnění podmínek stanovených tímto zákonem zaniklo, stavební spořitelna další zálohy státní podpory nečerpá a je povinna příslušnou částku přijatých záloh státní podpory vrátit ministerstvu. Podle § 13 odst. 2 stavební spořitelna kontroluje, zda byly splněny podmínky pro výplatu státní podpory účastníkovi. V případě použití úvěru ze stavebního spoření, uspořené částky nebo vyplacené státní podpory v rozporu s tímto zákonem je stavební spořitelna oprávněna požadovat, aby účastník vrátil bez zbytečného odkladu úvěr nebo jeho část použitou v rozporu s účelem úvěru a vyplacenou státní podporu. Účastník je v tomto případě povinen úvěr nebo jeho část a vyplacenou státní podporu vrátit stavební spořitelně ve lhůtě stanovené stavební spořitelnou. Státní podporu vrátí stavební spořitelna ministerstvu.

Naléhavý právní zájem žalobce je tedy zřejmý ze skutečnosti, že pokud je žalobce stále účasten stavebního spoření, má též právo na to, aby žalovaný plnil své povinnosti podle smlouvy o stavebním spoření a též na výplatu státní podpory. Je to sice stát, kdo státní podporu vyplácí, ale činí tak prostřednictvím stavební spořitelny, proto je právem žalobce vědět, zda může po žalovaném požadovat plnění zákonem stanovených povinností.

Jelikož soud shledal naléhavý právní zájem žalobce na určení, zda právní vztah založený smlouvou o stavebním spoření trvá, zabýval se žalobou i po věcné stránce.

Soud zjistil, že mezi žalobcem a žalovaným byl dne 27.12.2000 podepsán návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření s číslem smlouvy [REDAKCE], jako cílová částka bylo stanoveno [REDAKCE] Kč, a to právě z cit. návrhu.

Z písemnosti nazvané Přijetí návrhu na uzavření smlouvy o stavebním spoření se podává, že dne 17.1.2001 byl žalovaným přijat návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření, kdy číslo smlouvy je [REDAKCE], cílová částka [REDAKCE] Kč, datum uzavření smlouvy [REDAKCE]

Podle čl. 1 odst. 1 Všeobecných obchodních podmínek stavebního spoření žalovaného platných v době uzavření smlouvy, předmětem smlouvy o stavebním spoření je závazek účastníka spořit dohodnutou částku a jeho nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření v souladu s těmito Všeobecnými obchodními podmínkami a zákonem. Podle odst. 2 téhož článku smlouva musí být uzavřena písemně na určitou cílovou částku dohodnutou mezi stavební spořitelnou a účastníkem. Podle čl. 9 odst. 1 na písemnou žádost účastníka může stavební spořitelna zvýšit cílovou částku stavebního spoření. Úhradu ve výši 1 % z částky, o kterou byla cílová částka zvýšena, účtuje stavební spořitelna k tíži účastníka. Podle odst. 7 téhož článku přespořením cílové částky se rozumí stav, kdy zůstatek na účtu účastníka je vyšší než sjednaná cílová částka. Přespořování cílové částky není přípustné, v takovém případě účastník výslovně souhlasí s tím, že přespořenou částku zaokrouhlenou na celé tisíce Kč nahoru stavební spořitelna považuje automaticky za novou cílovou částku a rozdíl úhrady vzniklý navýšením cílové částky stavební spořitelna zúčtuje k tíži účtu účastníka. Pokud

účastník dodatečně vyjádří nesouhlas s tímto postupem, má stavební spořitelna právo smlouvu vypovědět.

Z přípisu žalované ze dne 17.1.2001 se podává, že žalovaný zaslal žalobci ke smlouvě číslo [REDAKCE] sdělení k číslu bankovního účtu, na které má žalobce poukazovat své platby.

Z přípisu žalovaného žalobci ze dne 20.7.2006 k číslu smlouvy [REDAKCE] se podává, že žalovaný sdělil žalobci, že u smlouvy došlo ke dni 31.3.2005 k přespoření cílové částky, které není přípustné, zůstatek na účtu žalobce byl vyšší než sjednaná cílová částka. Dále žalovaný uvedl, že platí ujednání, že přespořená částka zaokrouhlená na celé tisíce Kč nahoru je považována automaticky za novou cílovou částku.

Dopisem ze dne 11.7.2006 žalovaný zaslal žalobci Přijetí návrhu na změnu smlouvy o stavebním spoření, ve kterém uvedl, že návrh žalobce na změnu smlouvy ve věci zvýšení cílové částky byl přijat s tím, že nová cílová částka činila [REDAKCE] Kč. Dopisem ze dne 25.7.2006 sdělil žalovaný žalobci, že k přespoření došlo ke dni 30.6.2006.

Z výpisu z účtu stavebního spoření žalobce za rok 2010 soud zjistil, že dne 31.3.2010 byla odečtena částka [REDAKCE] Kč jako úhrada za zvýšení cílové částky. Konečný zůstatek k 31.12.2010 činil [REDAKCE] - Kč. Cílovou částkou na účtu bylo [REDAKCE] Kč.

Z výpisu z účtu stavebního spoření za rok 2011 vyplývá, že dne 30.4.2011 byla stržena částka [REDAKCE] Kč jako úhrada za zvýšení cílové částky, konečný zůstatek činil [REDAKCE] Kč a cílová částka byla stanovena na [REDAKCE] Kč.

Podle dopisu M [REDAKCE] S [REDAKCE] generálního reprezentanta žalovaného, byl žalobce pozván dne 19.3.2013 k projednání smlouvy o stavebním spoření a ke kontrole osobních údajů. Dne 14.3.2013 reagoval žalobce na dopis e-mailem, ve kterém sdělil, že považuje schůzku za bezpředmětnou, neboť smlouva nevyžaduje z jeho strany žádnou změnu a jeho osobní údaje jsou v databázi žalovaného aktuální. V reakci ze dne 18.3.2013 zástupce žalovaného sdělil, že důvodem setkání bylo vyřešení přespořené smlouvy žalobce. Dne 20.3.2013 byl žalobce informován o možném ukončení smlouvy ze strany žalovaného.

Z výpisu z účtu stavebního spoření za rok 2013 se podává, že počáteční zůstatek na účtu byl [REDAKCE] Kč a konečný [REDAKCE] Kč, kdy cílová částka byla [REDAKCE] Kč. Podle výpisu z účtu stavebního spoření za rok 2012 byla dne 31.1.2012 stržena částka [REDAKCE] Kč jako úhrada za navýšení cílové částky, dne 23.11.2012 byla na účet vložena částka [REDAKCE] Kč, cílová částka spoření byla [REDAKCE] Kč. Konečný zůstatek na účtu ke dni 31.12.2012 činil [REDAKCE] Kč.

Podle výpisu z účtu stavebního spoření za rok 2014, kdy cílová částka činila [REDAKCE] Kč, se podává, že dne 2.7.2014 byla na účet vložena částka [REDAKCE] Kč, dne 31.12.2014 byla stržena částka [REDAKCE] Kč jako úhrada za zvýšení cílové částky. Konečný zůstatek na účtu činil [REDAKCE] Kč.

Dopisem ze dne 17.1.2015 žalovaný zaslal žalobci poděkování jako svému klientovi za využívání služeb žalovaného.

Dne 15.5.2015 zaslal žalovaný žalobci oznámení o ukončení smlouvy o stavebním spoření, v němž uvedl, že na smlouvě žalobce o stavebním spoření bylo ke dni 30.4.2015 evidováno překročení cílové částky. Došlo k naspoření cílové částky, přespoření cílové částky podle čl. 9 odst. 7 VOP není přípustné, žalovaný již dále nesouhlasí s dalším navýšením cílové částky, došlo k dosažení účelu smlouvy a žalovaný má povinnost vyplatit žalobci zůstatek účtu. Spořicí účet byl uzavřen a žalovaný nebude již přijímat jakékoliv další vklady. Přílohou bylo zasláno Prohlášení klienta k vyplnění ohledně údajů k zaslání naspořené částky. Nedatovaným dopisem žalobce žalovanému sdělil, že ani jeden z důvodů, které žalovaný uváděl, nemá opodstatnění pro ukončení smlouvy, prohlásil, že s ukončením smlouvy nesouhlasí a trvá na tom, aby ze strany žalovaného byla smlouva i nadále plněna. Upozornil, že pokud mu bude naspořená částka zaslána poštou, nepřijme ji.

Z dopisu ze dne 2.6.2015 nazvaného Oznámení o ukončení smlouvy soud zjistil, že žalovaný reagoval na dopis žalobce doručený žalovanému dne 27.5.2015, ve kterém žalobce

nesouhlasil s ukončením smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] žalovaný uvedl, že došlo k naspoření cílové částky, přespoření není přípustné a žalovaný již nesouhlasí s dalším navýšením cílové částky.

Dopisem ze dne 2.7.2015 kontaktoval právní zástupce žalobce žalovaného, v němž uvedl, že žalobce nesouhlasí s ukončením smlouvy a trvá na tom, aby smlouva byla ze strany žalovaného i nadále plněna. Vyzval žalovaného, aby nadále spravoval účet stavebního spoření žalobce v souladu se smlouvou a aby se vyvaroval jakékoli dispozice s peněžními prostředky uloženými na předmětném účtu. Podle dodejky byla písemnost žalovanému doručena dne 7.7.2015. Plnou moc k zastupování udělil žalobce svému právnímu zástupci dne 29.6.2015.

Dopisem ze dne 14.7.2015 sdělil žalovaný právnímu zástupci žalobce své stanovisko, uvedl, že přespoření není přípustné, žalovaný není povinen akceptovat jakékoli vklady na účet stavebního spoření po dosažení cílové částky. Podle žalovaného bylo jeho právem uzavřít spořicí účet žalobce a nepřijímat jakékoli další vklady na účet stavebního spoření. Výzvou České pošty ze dne 1.7.2015 byl žalobce vyzván k vyzvednutí vyšší peněžní částky nejpozději do 24.7.2015.

Podle konečného výpisu z účtu stavebního spoření ze dne 27.6.2015 se podává, že počáteční zůstatek ke dni 1.1.2015 činil [REDAKCE] Kč, dne 26.6.2015 byla provedena výplata uspořené částky ve výši [REDAKCE] Kč, částka [REDAKCE] Kč byla použita k úhradě za platbu poštovní poukázkou.

Dne 10.8.2015 požádal žalovaný dopisem žalobce o doložení podkladů pro zaslání finančních prostředků, žalovaný žalobci oznámil, že se mu vrátil zůstatek z vypořádané smlouvy o stavebním spoření, která byla ukončena ke dni 26.6.2015 ze strany žalovaného. Žalovaný požádal o zaslání podkladů, jakým způsobem chce žalobce finanční prostředky poukázat.

Z výpisu z účtu za rok 2000 vyplývá, že zůstatkem byla částka [REDAKCE] Kč, za rok 2001 [REDAKCE] Kč, za rok 2002 [REDAKCE] Kč, za rok 2003 [REDAKCE] Kč, za rok 2004 [REDAKCE] Kč, za rok 2005 [REDAKCE] Kč, za rok 2006 [REDAKCE] Kč, za rok 2007 [REDAKCE] Kč, za rok 2008 [REDAKCE] Kč, za rok 2009 [REDAKCE] Kč, za rok 2010 [REDAKCE] Kč.

Dopisem ze dne 2.4.2010 oznámil žalovaný žalobci, že k datu 30.9.2010 budou u smlouvy žalobce splněny podmínky pro přidělení cílové částky, tím žalobci vznikl nárok na vyplacení naspořené částky, případně státní podpory a nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření; cílovou částku tvoří zůstatek na účtu ve výši [REDAKCE] Kč. Cílová částka byla stanovena na [REDAKCE] Kč. Žalovaný uvedl, že výše úvěru je vzhledem k naspořené částce velmi nízká a případným připsáním další platby nebo úroků by mohlo dojít k dosažení, resp. překročení cílové částky a přijetí přidělení s následnou žádostí o úvěr by poté pozbylo smyslu. Pro tento případ žalovaný nabídl žalobci možnost zvýšit cílovou částku.

Dopisem ze dne 1.7.2011 oznámil žalovaný žalobci, že k datu 31.10.2011 budou u smlouvy žalobce splněny podmínky pro přidělení cílové částky. Výše úvěru ze stavebního spoření k termínu přidělení činí 0,00,- Kč a je určena jako rozdíl mezi cílovou částkou a zůstatkem na účtu stavebního spoření. Vzhledem k tomu, že k termínu přidělení bude mít žalobce již téměř nebo zcela naspořenou plnou výši cílové částky, žalovaný doporučil ji navýšit.

Dopisem ze dne 31.3.2012 oznámil žalovaný žalobci, že k datu 31.7.2012 budou u žalobcovy smlouvy splněny podmínky pro přidělení cílové částky. Výše úvěru ze stavebního spoření k termínu přidělení činí 0,00,- Kč, aktuální zůstatek na účtu stavebního spoření k termínu přidělení činí [REDAKCE] Kč. S ohledem na to, že k termínu přidělení bude mít žalobce téměř nebo zcela naspořenou plnou výši cílové částky, doporučil žalovaný její navýšení.

Podle dodejky bylo oznámení o ukončení smlouvy o stavebním spoření ze dne 15.5.2015 od žalovaného doručeno žalobci dne 18.5.2015.

Dopis žalobce adresovaný žalovanému a nazvaný Výzva k plnění smlouvy byl podle

dodacího razítka doručen žalovanému dne 27.5.2015.

Podle VOP žalovaného, které byly schváleny Ministerstvem financí dne 16.10.2013, zní článek 9 odst. 9 tak, že přespořování cílové částky není obecně přípustné, a pokud nastane, je žalovaný oprávněn smlouvu vypovědět. Pokud účastník přespoří cílovou částku, platí, že výslovně souhlasí s tím, že o přespořenu částku zaokrouhlenou na celé tisíce Kč nahoru žalovaný může navýšit cílovou částku a rozdíl úhrady vzniklý navýšením cílové částky žalovaný zúčtuje k tíži účastníka.

Z provedených důkazů soud zjistil následující skutkový stav věci: mezi žalobcem a žalovaným došlo dnem 30.12.2000 k uzavření smlouvy o stavebním spoření. V roce 2006 došlo na základě VOP k navýšení cílové částky spoření, když na spořicímu účtu byla cílová částka překročena, nicméně žalobce nepožádal písemně o navýšení cílové částky, jak předpokládají VOP. Až do doby, kdy žalobce dne 18.5.2015 obdržel dopis žalovaného, ve kterém mu bylo oznámeno, že žalovaný smlouvu o stavebním spoření ukončil, došlo na předmětném spořicímu účtu vícekrát k přespoření cílové částky, i když přespoření VOP zapovídají. Jakmile byla cílová částka přespořena, považoval ji žalovaný za automatické navyšování cílové částky a zvláště se každým jednotlivým přespořením nezabýval. Teprve až v dopise žalobci ze dne 15.5.2015 žalovaný vyjádřil vůli již cílovou částku spoření nenavyšovat.

Věcně soud došel k závěru, že došlo k zániku právního poměru mezi účastníky časově prvním překročením cílové částky, aniž ještě před tímto překročením došlo k návrhu (písemnému) a písemné akceptaci dle čl. 9 odst. 1 VOP, který stanoví, že „*stavební spořitelna může na písemnou žádost účastníka zvýšit cílovou částku stavebního spoření*“. Jelikož žalobce písemně žalovaného nepožádal o zvýšení cílové částky stavebního spoření, právní poměr mezi účastníky zanikl bez dalšího. Nelze postupovat konkludentně dle čl. 9 odst. 7 VOP, když smlouva o stavebním spoření je povinně písemná, i dodatky a změny smlouvy lze činit jen písemně. Podle čl. 9 odst. 7 VOP „*přespořením cílové částky se rozumí stav, kdy zůstatek na účtu vlastníka je vyšší než sjednaná cílová částka. Přespořování cílové částky není přípustné, v takovém případě účastník výslovně souhlasí s tím, že přespořenu částku zaokrouhlenou na celé tisíce Kč nahoru stavební spořitelna považuje automaticky za novou cílovou částku a rozdíl úhrady vzniklý navýšením cílové částky stavební spořitelna zúčtuje k tíži účtu účastníka.*“. Účelu smlouvy bylo dosaženo již časově prvním překročením cílové částky, a ta tak zanikla, neboť absentovala změna smlouvy ve smyslu dohody (písemné) stran na navýšení cílové částky. Nebylo tak účelu smlouvy dosaženo až v době, kdy žalovaný smlouvu o stavebním spoření ukončil, tj. 26.6.2015, nýbrž již v době, kdy došlo k prvnímu přespoření cílové částky. Nadto není ani v souladu s VOP žalovaného, aby byla přespořená částka automaticky považována za novou cílovou částku, když zvýšit cílovou částku stavebního spoření lze jen na písemnou žádost účastníka. Žalobce písemnou žádost žalovanému nepodal, proto smlouva o stavebním spoření zanikla již v roce 2006, kdy naspořením cílové částky došlo k dosažení účelu smlouvy. Soud tak shrnuje, že došlo k zániku právního vztahu mezi účastníky již časově prvním překročením cílové částky, aniž před tímto překročením došlo k písemnému návrhu a písemné akceptaci dle čl. 9 odst. 1 VOP, s nímž, ale i se zákonnou úpravou smlouvy o stavebním spoření, pro niž je obligatorně předepsaná písemná forma, kdy nadto tato forma účastníky i sjednána (srov. shora), je čl. 9 odst. 7 v rozporu. Dle čl. 9 odst. 7 tak nebylo lze, tedy konkludentně postupovat, jinými slovy dodatky či změny smlouvy mohly být činěny jen písemně.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 150 o.s.ř., podle kterého jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. Jelikož to byl žalovaný, kdo vypracoval VOP obsahující úpravu v čl. 9 odst. 7 rozpornou se zákonem a výklad tohoto článku byl předmětem sporu, rozhodl soud tak, že žalovanému zcela náklady řízení vůči žalobci nepřiznal, i když byl žalovaný ve sporu

úspěšný. Soud doplňuje, že rozpornost čl. 9 odst. 7 je i v nových VOP žalovaného, neboť vypovědět nelze smlouvu, která již zanikla. Žalovaný je profesionálem v oblasti stavebního spoření a měl by dbát na to, aby jeho VOP nebyly rozporné se zákonem a nepřipouštěly odlišné výklady. Řada soudních sporů, jak je soudu známo z jeho činnosti, tak nastala jen z důvodu žalovaným vytvořených VOP.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

V Praze, dne 4. listopadu 2016

Mgr. Pavel Riedlbauch, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Volfová